

РЕШЕНИЕ

№ 6890

гр. София, 02.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 04.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **9734** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. Г. А. против решение рег. № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Ответникът в писмено становище излага доводи за недопустимост, а по същество – неоснователност на жалбата. Заинтересованата страна (ЗС) [фирма] не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

С оспореното решение КЗЛД: 1) оставила жалба с рег. № ППН-02-505/ 18.09.2019 г., подадена от жалбоподателя срещу ЗС [фирма], без уважение като неоснователна в частта, касаеща подаденото заявление по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679; 2) обявил същата жалба за основателна в частта относно съхранение на нотариален акт № 153, том LX, дело № 11696/97 г. за дарение на недвижим имот, което приела, че представлява нарушение на чл. 5, пар. 1, б. „в" от Регламент (ЕС) 2016/679 и 3) на основание чл. 58, § 2, б. „г" от Регламента разпоредила на [фирма] да преустанови обработването на личните данни от посочения нотариален акт и да заличи последния, като определила срок за изпълнение на разпоредбата - 10-дневен от влизането на решението в сила. Така постановено, решението се явява благоприятно за жалбоподателя в частта му по т.2) и 3) и в този смисъл, не засяга негови права и законни интереси. Съответно, жалбоподателят няма правен интерес да оспорва

решението в посочените части и поради това, жалбата следва да бъде оставена без разглеждане в тази ѝ част. Жалбата е допустима само в частта относно т.1) от решението, описана по-горе, с което оплакването на жалбоподателя срещу ЗС [фирма] е оставено без уважение. Разгледана по същество в тази ѝ част, жалбата е неоснователна.

Жалбоподателят Б. А. е сезирал КЗЛД с жалба рег. № ППН-02-505/18.09.2019 г., едното от исканията в която се отнася до непроизнасяне от страна на [фирма] по подадено заявление с рег. № Г-13069/13.06.2019 г. по чл. 12, пар. 1, 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 в срок. Жалбоподателят поискал КЗЛД да упражни правата по чл. 57 и чл. 58 от Регламента и да издаде задължително разпореждане до дружеството по повод отказа на отговор по подадено заявление. ЗС посочила в писмено становище рег. № ППН-02-505#2/08.11.2019 г., че отговорът на заявление № Г-13069/13.06.2019 г. е изпратен по пощата на искателя с обратна разписка, но се е върнал като непотърсен от адресата.

Със заявлението жалбоподателят поискал от [фирма] да потвърди, че отнасящи се до него лични данни се обработват; да го уведоми изчерпателно какви негови лични данни обработват; да го информира за целите на съхраняване и категориите получатели, на които са разкрити личните му данни; да бъде уведомен дали дружеството разполага с неговото съгласие за обработване на личните му данни и какъв е срокът за съхранението им; да му бъде съобщено правното основание за обработване на личните му данни и в случай, че Т. С. ЕАД обработва данните му на основание чл. 6, § 1, б. „е“ да поясни, какви са законните интереси на [фирма], различни от тези по чл. 6, § 1, б. „б“ от Регламента; да бъде уведомен дали е длъжен да предоставя негови лични данни на дружеството и в случай, че отговорът е положителен дали това се е договорно основание. Моли да му бъде цитиран и номерът на договора; да му бъде посочен източника на всяка една от личните му данни, които съхраняват.

В оспореното решение КЗЛД изложила мотиви, че правото на достъп до данни и информация е регламентирано в чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679. Субектът на данни има права да поиска от администратора на лични данни потвърждение дали администраторът обработва негови лични данни и ако това е така - достъп до данни и информация в обема, посочен в цитираната разпоредба. За да възникне задължение за произнася на администратора по искането по чл. 15 от Регламента, съответно да се установи неизпълнение на задължение за произнасяне, е необходимо да бъде установено, че администраторът е бил надлежно сезиран, т. е. искането да е отправено от субект на данни до лице, имащо качеството на администратор на лични данни, естество на искането, което от своя страна налага по дефиниция посочване на данни, идентифициращи субекта на данни и администратора на лични данни. Предвид строго личния характер на правата, регламентираны в Регламента, вкл. това на достъп до данни и информация и отчитайки неблагоприятните последствия, които биха настъпили за субекта на данни при упражняване на това право от едно трето лице, за администратора възниква и задължение за извършване на проверка на самоличността на субекта на данни (чрез използване на разумни мерки за това, като преценката дали използваната мярка е разумна се прави с оглед конкретния случай) с цел гарантиране точното изпълнение на задълженията, произтичащи за него от Регламента (по арг. от чл. 12, § 1, изр. последното и съображение 64). Във връзка с горното, съображение 59 от Регламента предвижда, че следва да бъдат предвидени ред и условия за

упражняването на правата на субектите на данни, вкл. механизми за искане и ако е приложимо – получаване. По силата на чл. 12 от Регламента, администраторът има задължение да предприеме необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация и комуникация, вкл. по чл. 13, § 2, б. „б" и чл. 15 от Регламента, която се отнася до обработването, на субекта на данни, в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език. Заявлението, предмет на разглеждане в случая, не касае упражняване на права по чл. 13 и чл. 14 от Регламент (ЕС) 679/2016, тъй като чл. 13 се отнася за предоставяне на информация от администратора на субекта на данни в момента на събирането им от администратора или ако са получени от друг източник, чл. 14 от Общия регламент относно защитата на данните (ОЗРД). [фирма] обработва лични данни за жалбоподателя и в този смисъл дружеството има качеството на задължено лице по смисъла на чл. 15 от ОРЗД. Заявлението от 13.06.2019г. съдържа три имена, адрес за кореспонденция и телефон. Видно от доказателствата по преписката администраторът е предоставил отговор на 27.06.2019 г., т. е спазен е едномесечният срок за произнасяне по подадено заявление. Видно от публикувана на интернет страницата на дружеството <https://toplo.bg/law> политика за поверителност на личните данни в [фирма] на субектите на данни е предоставена информация за връзка с дружеството, какви лични данни и на какво основание ги обработва [фирма]; с каква цел се събират; по какъв начин се обработват, колко време се съхраняват обработваните лични данни, на кого могат да се предоставят, какви са правата на субектите на данни, включително и правото им на подаване на жалба до надзорния орган. От предоставения от дружеството отговор по чл. 15 от Регламента е видно, че администраторът е отговорил на всички искания на жалбоподателя. Отговор с № 13069/27.06.2019 г., изпратен на посочения от жалбоподателя в заявлението адрес. Видно от обратна разписка с известие за доставяне R PS 1516 00KQUB C е, че пратка с индекс Г- 13069/13.06.2019 се е върнала в [фирма] като непотърсена. При тези обстоятелства КЗЛД приела, че дружеството е изпълнило закономото си задължение за произнасяне по подадено заявление в срок, изпратило е отговора на посочения в заявлението адрес, т. е дружеството е извършило необходимото, за да уведоми заявителя, като не е налице задължение за администратора да докаже, че изпратения от него отговор е получен от искателя му. КЗЛД взела предвид и, че в административното производство пред нея жалбоподателят е получил информацията, какъв вид и в какъв обем негови лични данни се обработват от [фирма], включително и, че дружеството разполага с нотариалния му акт. По тези съображения, жалбата била отхвърлена в тази ѝ част. В настоящето производство не бяха събрани доказателства, годни да обосноват различен правен извод. Заявление от 13.06.2019г. и изпратеният отговор рег. индекс Г-13069/27.06.2019г. заедно с пощенския плик са приложени в преписката (л.34-38 от делото). Установява се от съдържанието им, че отговор е бил изпратен на адреса, посочен от жалбоподателя в неговото заявление, и не е бил потърсен съгласно отбелязването върху пощенския плик. Твърденията на жалбоподателя и относимата правна уредба са обсъдени в пълнота от КЗЛД. Последната е изложила подробни мотиви, които съдът в настоящия състав споделя изцяло. Не следва да се обсъждат изложените от жалбоподателя доводи и искания, които не се отнасят до решението на КЗЛД в частта му, с която е била отхвърлена жалбата му против произнасянето на дружеството по заявлението по чл.15 от ОЗРД, тъй като те се явяват извън предмета на настоящия спор.

Предвид изложеното и като провери оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че решението е издадено в установената форма от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Г. А., с ЕГН [ЕГН], против решение рег. № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни в частта, с която е оставена жалба с рег. № ППН-02-505/ 18.09.2019 г. без уважение като неоснователна в частта, касаеща подаденото заявление по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Б. Г. А., с ЕГН [ЕГН], против решение рег. № ППН-02-505/2019г. от 27.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни в останалата му част.

ОСЪЖДА Б. Г. А., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: